

De vlieger

Hierna volgen uitgebreide instructies hoe een (vecht)vlieger moet worden gemaakt. Niet alleen de traditionele Indonesische vlieger van papier en bamboe, maar ook varianten en uitvoeringen in kunststoffen. Hoe eenvoudig dit ook mag lijken, door z'n geringe afmeting en door de afwezigheid van hulpmiddelen als staart of kiel voor stabiliteit, is het maken van een vechtvlieger een secuur werkje. Natuurlijk moeten we wel weten over welk onderdeel van de vlieger we het hebben en om spraakverwarring te voorkomen volgt hier een overzicht van de benaming van de diverse onderdelen en een daarmee corresponderende afbeelding.

- 1- neuszijde
- 2- staartzijde
- 3- papierzijde
- 4- bamboezijde
- 5- staander
- 6- boog
- 7- spandraad
- 8- dek
- 9- schil(zijde)
- 10- toom

Om teleurstelling te voorkomen - er gaat vooral de eerste keer namelijk aardig wat tijd zitten in het maken - kunnen we om te beginnen een vechtvliegertje kopen, om eens uit te proberen en de constructie te bestuderen. De kosten van zo'n vliegertje zijn marginaal en als oefen- en studiemateriaal het geld dubbel en dwars waard.

Willen we toch met een eigengemaakte vlieger beginnen, kies dan met de bouw van een kunststof vlieger, zoals die is beschreven onder het subhoofd "andere materialen". We hebben dan snel op eenvoudige wijze een eenlijns stunter, waarmee prima geoefend kan worden.

Maar nu eerst de bouwbeschrijving van de traditionele Indonesische vechtvlieger, zoals die al eeuwen in gebruik is.

Het bamboe

Voor het maken van het geraamte van een vechtvlieger gebruiken we bamboe. Welk bamboe gebruiken we hiervoor en hoe bewerken we het. Het beste bamboe is dat met een zo groot mogelijke wanddikte en een zo groot mogelijke afstand tussen de knopen (foto en tekening 1). Redelijk geschikt bamboe zie je wel eens als etalagemateriaal voor reisbureaus. Het heeft een doorsnee van zo'n 8 cm. Als de etalages voor de zomerreizen plaats maken voor die van de win-